

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r/p-204/25
Central

Judecătoria Bălți sediul

Mozgovoii

Judecător Igor

DECIZIE În numele Legii

29 august 2025
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componență:

Președintele de ședință

Judecători

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Ion Talpa

Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

Mihail Zabureanii

Natalia Bordei

Ina Cepoi

a judecat în ordine de recurs, în ședință publică, recursul avocatului Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 august 2025, privind admiterea demersului procurorului în Procuratura Bălți, Oficiul Principal, Cebanciuc Violeta și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privința inculpatului:

Ghidin Stanislav *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat, ce se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal, -

CONSTATĂ :

Potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Ghidin Stanislav se învinuiește de către organul de urmărire penală că, la 25 aprilie 2025, aflându-se în mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 1, acționînd cu intenție criminală spre sustragerea prin

escrocherie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, dorind survenirea consecințelor, fiind ghidat de persoane neidentificate de organul de urmărire penală, făcând legătură telefonică cu partea vătămată Braguta Maria, inducând-o în eroare pe ultima sub pretextul că, cineva încearcă să efectueze operațiuni nesanctionate de pe contul bancar al BC „MICB” SA, pe numele Braguța Maria, prin abuz de încredere și inducere în eroare a obținut de la partea vătămată parola de acces neautorizat la contul cardului ultimei, unde se aflau mijloace bănești și a retras de la BC „Moldinconbank” suma de 8000 lei, tot la aceeași dată de 25 aprilie 2025, efectuând mai multe operațiuni frauduloase prezentând datele contului de pe cardul părții vătămate, a obținut ilegal 3 telefoane mobile iPhone 16 Pro Max 256GB Naturat Titanium S/N: *****; iPhone 16 Pro Max 256GB Desert Titanium S/N: *****; iPhone 16 Pro 256GB Black Titanium S/N: *****, intrând în posesia acestor bunuri, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu în valoare totală de 87 296 lei.

Astfel, potrivit acuzației formulate de procuror, prin acțiunile sale intenționate, Ghidin Stanislav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu următoarele semne ale infracțiunii: escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare, săvârșită de două sau mai multe persoane.

La 26 iunie 2025 Ghidin Stanislav a fost reținut în temeiul art. 166 Cod de procedură penală.

Prin încheierea Judecătorei Bălți sediul Central din 23.07.2025 în privința inculpatului Ghidin Stanislav a fost prelungită măsura preventivă arest preventiv pe termen de 30 zile, adică pînă la 25.08.2025, orele 07.25.

La 12.08.2025 procuror a fost înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Ghidin Stanislav, pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central din 15.08.2025 în privința inculpatului Ghidin Stanislav a fost prelungită măsura preventivă arest preventiv pe termen de 30 zile, începând cu 25.08.2025 orele 07.25 pînă la 24.09.2025, orele 07.25.

Împotriva încheierii și mandatului judecătoresc a declarat recurs avocatul Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, pe cauza penală împotriva lui Ghidin Stanislav, cu privire la măsura preventivă, cu schimbarea măsurii preventive din arest în arest la domiciliu.

În motivarea cerințelor recursului a invocat următoarele argumente:

- Temeiurile care motivează posibilitatea plasării în arest a învinutului Ghidin Stanislav. În cadrul urmăririi penale, la etapa actuală, s-au întreprins practic toate acțiunile de urmărire penală, iar în acest sens se reține diminuarea acțiunii

riscurilor invocate anterior, astfel că, la moment, prin aplicarea arestului în privința lui Ghidin Stanislav se va asigura comportamentul respectiv al bănuitului, învinuitului, inculpatului, în scopul desfășurării normale a procesului penal.

- Situație ce nu putea fi reținută în lipsa unei baze probante, fiind un temei declarativ invocat de partea acuzării.

- Alegație cu care nu sunt de acord în situația în care ultimul urmează să colaboreze să explice cu lux de amănunte cele intimplate. Careva probe în sensul eventualei probabilități de influențare a martorilor nu persistă în situația descrisă supra. Invocarea riscurilor de către procuror nu a fost probat prin nimic.

- Instanța de judecată la rândul său, la fel a invocat prezența riscurilor fără a-și argumenta decizia, nefăcând trimitere la nicio probă care ar justifica invocarea riscurilor respective.

- Invocarea riscului că Ghidin Stanislav ar putea să se eschiveze de la urmărirea penală este unul formal. Or, probe în acest sens procurorul n-a prezentat, iar instanța nu a motivat cum se probează respectivul risc.

- Învinuitul Ghidin Stanislav nu intenționează să se ascundă de organul de urmărire penală și nici nu dorește să întreprindă careva acțiuni care ar împiedica aflarea adevărului în această cauză.

- Justificarea detenției: Existența probelor ce demonstrează cu certitudine participarea învinuitului la săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 326 al. 1 din Codul penal și a temeiurilor care permit de a formula concluzia, că aceasta din urmă ar putea să se ascundă de a se prezenta în fața organului de urmărire penală și a instanței, să împiedice la stabilirea adevărului pe cauză sau să comită alte infracțiuni.

- Aflându-se în libertate ar fi în stare să influențeze participanții procesului penal, circumstanțe care s-ar răsfrânge negativ asupra urmăririi penale și examinării cauzei în fond.

- Și această alegație este lipsită de suport probant și constituie nu altceva decât un temei invocat pur declarativ, deoarece Ghidin Stanislav nu cunoaște pe deținătoarea de card și aflându-se în arest la domiciliu nu știm cum ar putea influența părțile pe care nu le cunoaște.

Riscul eschivării și riscul influențării martorilor. Persistă la moment riscul că învinuitul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală și să influențeze martorii pe caz. Probabilitatea aplicării față de el a unei pedepse severe l-ar putea incita de a se eschiva de la urmărirea penală, ceea ce s-ar putea răsfrânge negativ asupra cursului normal al urmăririi penale.

- Alegație, care nu corespunde circumstanțelor reale ale cauzei, situație în care constat că acest risc expus este contrar exigențelor prevăzute de art.5 alin. (1) lit. c) din Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, precum și cele prevăzute în art.

175 alin. (2), 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, adică aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv ar avea drept scop împiedicarea învinuitului să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, de a persecuta orice acțiuni îndreptate la împiedicarea stabilirii adevărului și comiterii altor infracțiuni.

- Ineficiența măsurilor preventive mai puțin severe. Potrivit prevederilor art.175 al. (3) din Codul de procedură penală, față de persoana învinuită poate fi aplicată una din următoarele măsuri preventive: obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi țara, garanția personală, garanția unei organizații, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, transmiterea sub supraveghere a militarului, transmiterea sub supraveghere a minorului, liberarea provizorie sub control judiciar, liberarea provizorie pe cauțiune, arestarea la domiciliu, arestarea preventivă.

- Reieșind din cumulul circumstanțelor de fapt stabilite cu privire la caracterul infracțional al faptelor imputate învinuitului ,precum și referitoare la personalitatea acestuia din urmă, ajung la concluzia cu privire la ineficiența altor măsuri preventive decât arestul, care este unica măsură preventivă de natură să asigure buna desfășurare a procesului penal, asigurarea executării sentinței și să prevină riscul eschivării.Ipoteză invocată la nivel formal , in situația in care nu a fost demonstrată și nici argumentată prin probe in fapt și in drept ineficiența altor măsuri preventive.

- Evaluarea principiului disproporționalității. Potrivit prevederilor din Codul de procedură penală, la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicarea măsurii preventive, inclusiv sub formă de arest preventiv, procurorul și instanța de judecată, sunt obligate să ia în considerare următoarele criterii complementare: 1. caracterul și gradul prejudiciabil al faptei incriminate; 2. personalitatea acuzatului; 3. vârsta și starea sănătății lui; 4. ocupația acestuia; 5. situația familială și prezența persoanelor la întreținere; 6. starea lui materială; 7. prezența unui loc permanent de trai; 8. alte circumstanțe esențiale.

- Principiu care fără echivoc este încălcat, în situația în care atât la audierea clientului în calitate de învinuit, cât și de instanța de judecată în cadrul ședinței de judecată au fost constatate următoarele aspecte: -Are loc de trai permanent; -Are familie; -Are domiciliu stabil pe teritoriul RM, -Are doar bunică, -Părinții fiind decedați.

- În circumstanțele supra descrise, este de reținut că procurorul nu a invocat careva motive plauzibile și pe deplin argumentate privind necesitatea aplicării arestului.

- Este necesar a scoate în evidență faptul că în sensul enunțării de către procuror a argumentelor invocate în favoarea aplicării în privința învinuitului a măsurii preventive sub formă de arest, nu au fost aduse probe suficiente și necesare în vederea demonstrării depline. Prin urmare, cele expuse de către partea acuzării

constituie afirmații generale, de șablon și mai cu seamă declarative, a riscurilor presupuse.

- Argumentele părții acuzării privind riscul eschivării de la prezența în fața organului de urmărire penală și judecată și riscul privind împiedicarea bunei desfășurări a justiției, considerăm, la fel, sunt neîntemeiate, or ultimul fiind reținut nu a opus rezistență, la fel are loc permanent de trai, imobile în afara teritoriului RM nu are, ce înlătură riscul de părăsire a teritoriului RM, nu este cetățean al altui stat, părinții îi sunt decedați și o are pe bunica numai. Este dispus de a participa la oricare din acțiunile de urmărire penală, fapt ce diminuează la minimum riscul eschivării. Instanța de judecată a considerat că măsura preventivă sub formă de arest în privința învinutului este determinată de caracterul social periculos al faptelor imputate, de faptul că pe caz sunt prezente riscurile ce impun privarea de libertate a învinutului și anume, există riscul eschivării persoanei de la judecată; riscul eschivării de la organul de urmărire penală și judecată; riscul de a comite noi infracțiuni; riscul de a împiedica buna desfășurare a urmăririi penale și aflarea adevărului.

- Gravitatea infracțiunii, nu poate constitui unicul temei de arest, fapt probat și prin hotărârile de la CEDO (cauza Șarban împotriva Moldovei din 04.10.2005), de asemenea, (cauza Boicenco contra Moldovei din 11.07.2006), din contextul acestor hotărâri s-a reținut că o persoană nu poate fi reținută sau arestată preventiv pe motivul gravității infracțiunii, prin ce se încalcă art. 5, din CEDO „Dreptul la libertate și siguranță”.

- Cu precădere la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, urmează a se respecta prioritar, principiul umanismului. Astfel, stabilirea unei anumite măsuri preventive, urmează a fi efectuată, prin prisma luării în calcul a criteriilor complementare, ce motivează aplicarea măsurii preventive.

- În urma celor enunțate, menționează, că din momentul reținerii și până la ziua actuală Ghidin Stanislav dă acordul să dea declarații și vrea să afle adevărul.

- Cu referire la articolul 195 CPP RM privind înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurii preventive, dacă infracțiunea are toate trăsăturile unui eveniment unic, care se califică în baza unei singure norme a legii penale, este inacceptabil să se încerce justificarea arestării sau prelungirii arestării invocându-se riscul comiterii altor infracțiuni.

Inculpatul Ghidin Stanislav și avocatul Cepoi Ina în ședința instanței de recurs au pledat pentru admiterea cerințelor formulate în recurs pe motivele invocate.

În ședința instanței de recurs, procurorul participant a pledat pentru respingerea recursului declarat de către avocat ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii și mandatului judecătoresc.

Verificând cerințele formulate de recurent în raport cu materialele cauzei puse la dispoziția instanței de recurs, ascultând pledoariile părților, Colegiul va dispune respingerea recursului ca nefondat, păstrând neschimbată soluția instanței de fond.

În motivare, Colegiul reiterează dispozițiile art. 5 pct. 1 lit. c) al Convenției Europene a Drepturilor Omului din 04.11.1950 potrivit cărora: nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă urmează a fi adus în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a se bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice ale necesității de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea ei.

În cauza Vasiliciuc v. Republica Moldova (hot. din 02.05.2017) CEDO a reamintit că articolul 5 al Convenției, coroborat cu articolele 2, 3 și 4, protejează securitatea fizică a persoanei. Scopul său principal este să împiedice privarea arbitrară sau nejustificată de libertate. Nici o privare de libertate nu este compatibilă cu Convenția, decât dacă este legală. Expresiile „legal” și „în conformitate cu procedura prevăzută de lege” din articolul 5 § 1 al Convenției referindu-se în esență, la dreptul național și precizează obligația autorităților de a se conforma cu normele juridice de fond și de procedură. Or, atunci când este în discuție o chestiune atât de importantă precum dreptul la libertate, autoritățile naționale trebuie să demonstreze în mod convingător caracterul necesar al detenției.

Înlăturarea temporară a învinuitului, inculpatului de societate, cu plasarea lui în arest preventiv, este ghidată cumulativ de criteriile nominalizate mai sus, reieșind din faptul, că persoana învinuită de comiterea unei crime trebuie întotdeauna să fie eliberată în cursul procedurii, dacă statul nu poate arăta, că sunt motive pertinente și suficiente să justifice detenția continuă, astfel ca nici o privațiune de libertate să nu se bazeze pe impresii, intuiție, o simplă asociere de idei sau de prejudecăți (etnice, religioase sau de altă natură), indiferent de valoarea lor, în calitate de indiciu al participării unei persoane la comiterea unei infracțiuni (hot. Svetoslav Hristov c. Bulgariei).

Potrivit pct. 3 a Recomandării nr. (80) 11 a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei, detenția provizorie nu poate fi ordonată decât dacă persoana în cauză este bănuită de comiterea unei infracțiuni și sunt motive serioase de a se crede, că există unul sau mai multe dintre următoarele pericole: cel de fugă, cel de obstrucționare a justiției, ori acela ca acuzatul să nu comită o nouă infracțiune gravă.

În conformitate cu art. 25 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi

prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult până la 12 luni.

În cauza Kurt v. Turcia, CEDO a menționat că orice privațiune de libertate trebuie să respecte nu numai normele de fond și procesuale din legislația națională, dar trebuie să corespundă însuși scopului art.5 de a proteja individul de o acțiune arbitrară, pentru aceasta fiind necesare motive rezonabile de a presupune, că persoana privată de libertate a comis o infracțiune, art.5 par.1), c) garantând temeinicia acestei măsuri și caracterului său nearbitrar.

În continuare, Colegiul atestă că dispozițiile legii naționale, stipulate la art.176 alin.(2) Cod procedură penală, la fel, prevăd condițiile și temeiurile de aplicare a măsurilor preventive, ce sunt orientate spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, întru împiedicarea bănuitalui, învinuitului, inculpatului să se ascundă de urmărirea penală sau judecată, stabilirea adevărului și asigurarea executării sentinței.

De rând cu aceasta, dispozițiile art. 186 Cod procedură penală stabilesc temeiurile de prelungire a termenului de menținere a persoanei în starea de arest preventiv.

Cu caracter de recomandare, Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărârea nr.1 din 15.04.2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, menționează că pentru aplicarea și prelungirea măsurilor preventive urmează a fi acumulate date obiective ce ar confirma bănuiala rezonabilă, precum și prezența unui din riscurile stipulate de legiuitor: eschivarea de la urmărirea penală sau instanță; împiedicarea bunei desfășurări a justiției prin exercitarea presiunii asupra martorilor, nimicirea sau deteriorarea mijloacelor de probă sau împiedicarea în orice alt mod la stabilirea adevărului în procesul penal; săvârșirea altor infracțiuni; cauzarea dezordinii publice.

În respectarea acestor recomandări, procurorul în demersul formulat, precum și instanța în încheierea adoptată a reținut bănuiala rezonabilă privind implicarea în comiterea de către Ghidin Stanislav a faptelor imputate pentru care s-a dispus pornirea urmăririi penale, confirmate prin înscrisurile anexate de procuror la demersul înaintat, ce pot motiva apariția riscului eschivării de la instanța de judecată întru evitarea răspunderii și eventualei pedepse penale, al ingerinței asupra procesului penal, influențarea părții vătămate, martorilor, precum și cel al comiterii de noi infracțiuni de către inculpat.

Totodată, art. 5 alin. (1) lit. c) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale mai cere existența motivelor „temeinice ale necesității de a împiedica persoana să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia”. Interpretând această prevedere, Curtea Europeană a distins patru riscuri care pot justifica arestarea, acestea fiind: riscul

sustragerii persoanei de la urmărirea penală și judecarea cauzei; riscul de a afecta desfășurarea normală a urmăririi penale și îndeplinirea justiției; riscul comiterii altor infracțiuni; riscul producerii dezordinii publice. Or, pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința persoanei este suficientă existența cel puțin a unuia din riscurile supra enunțate.

Drept urmare, instanța de fond, cu referire la datele obiective ale speței și prin prisma jurisprudenței CEDO aplicabile cauzei date, corect a concluzionat oportunitatea menținerii în continuare a lui Ghidin Stanislav în stare de arest preventiv, or, faptele imputate inculpatului, prin prisma art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, pentru care legiuitorul a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 5 ani, păstrându-se și în continuare temeiurile de fapt și aspectele de drept ce au justificat arestarea preventivă, în prezența riscului derulării normelor procesului penal, prin posibila eschivare de la răspunderea penală, împrejurări ce ar putea duce la o tergiversare nemotivată a examinării cauzei cu îndeplinirea actului de justiție calitativ și în termeni rezonabili.

La fel, Colegiul reține și riscul executării presiunii de către inculpat asupra părții vătămate, martorilor, riscul împiedicării stabilirii adevărului pe caz, sau riscul exchivării de la prezentarea în instanța de judecată și comiterea de noi infracțiuni, deoarece cauza penală se află în proces de judecare, fapt ce s-ar răsfrânge negativ asupra cercetării și examinării cauzei în termen rezonabil și va împiedica la stabilirea circumstanțelor cauzei și stabilirii adevărului.

În sensul enunțat, Colegiul penal menționează că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru eschivarea acestuia și împiedicarea stabilirii adevărului, precum și la probabilitatea continuării activității criminale, iar măsurile alternative la detenție ar fi insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, astfel, motivele care au servit drept temei pentru stabilirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința lui Ghidin Stanislav sunt actuale și la momentul examinării recursului, lipsind temeiuri pentru anularea acestei măsuri.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal învederează că infracțiunea de care este învinuit inculpatul Ghidin Stanislav face parte din categoria celor grave, prin urmare, aflarea inculpatului la libertate ar genera posibilitatea eschivării acestuia de la instanța de judecată, iar situația fixată de instanță nu permite ca față de inculpat să fie aplicată o altă măsură preventivă mai ușoară decât arestul preventiv.

Mai mult, atât la aplicarea arestului preventiv cât și la prelungirea lui, s-a ținut cont de opinia socială față de împrejurările faptei și actul de justiție ce ar putea fi știrbită prin liberarea la moment a inculpatului din detenție provizorie, chiar și cu plasarea în arest la domiciliu. Or, în opinia instanței de recurs, înlocuirea la moment a măsurii preventive nu ar putea asigura siguranța și securitatea martorilor pe caz de la o influență din exterior, ceea ce ar putea duce la

periclitarea procesului penal și judiciar, creând o imagine negativă a societății față de obligațiile pozitive pe care le are statul, prin intermediul instituțiilor sale, de a asigura protecția persoanei și buna desfășurare a procesului penal în vederea stabilirii unei justiții echitabile, ținând cont de rezonanța cazului în societate și valorile sociale ce se pretind a fi afectate prin acțiunile lui.

Colegiul respinge și afirmațiile invocate de avocat în recurs referitor la faptul că invocarea riscurilor de către procuror nu a fost probat prin nimic, instanța de judecată la fel a invocat prezența riscurilor fără a-și argumenta decizia, nefăcând trimitere la nicio probă care ar justifica invocarea riscurilor respective, or, tocmai cele menționate denotă temeinicia respectivei hotărâri.

În opinia Colegiului, argumentele invocate de apărător în susținerea cerințelor privind schimbarea măsurii preventive din arest în arest la domiciliu, sunt mai puțin relevante în raport cu prezența riscurilor expuse mai sus, ce justifică necesitatea restrângerii dreptului lui garantat la libertate prin prisma art. 5 a Convenției, or, necesitatea stabilirii adevărului pe caz și atragerea la răspunderea penală a persoanei care se face vinovată de comiterea faptelor imputate predomină la înfăptuirea justiției.

În conformitate cu art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 august 2025, privind admiterea demersului procurorului în Procuratura Bălți, Oficiul Principal, Cebanciuc Violeta și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privința inculpatului **Ghidin Stanislav *******, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de ședință, judecător

Ion Talpa

Judecători
Arseni

Ecaterina

Prisacari

Cristina